

ΕΤΟΣ 57ον

9 Αυγούστου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (2932)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΩΣ ΘΕΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑ

Ἡ Σοφία Σολομώντος γράφει ὅτι «Κύριος ἔκτισέ με». Ὅπως ἐρμηνεύει ὁ ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης, «τοῦτο λέγεται περὶ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα». Δηλαδή, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ κτίσθηκε στὴ γῆ ὡς ἄνθρωπος, ἔλαβε φύση ἀνθρώπινη καὶ τὴν ἔνωσε μὲ τὴ θεία Του φύση. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἔδωσε στὴν ἀνθρώπινη κτιστὴ φύση τὴ θεϊκὴ Του χάρι καὶ ἔτσι τὴ θέωσε. Τὴν ἔκανε ναὸ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ κατοικεῖ ἡ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα της (Α΄ Κορ. 3,16).

Οἱ χριστιανοὶ εἶναι οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ

Μέσα στὴ συνάφεια αὐτὴ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεῖο οἰκοδόμημα (στ. 9), διότι τὴ σωτηρία καὶ τὸν ἁγιασμό του ἐπιμελεῖται ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἔλαβε φύση ἀνθρώπινη. Ὅπως γιὰ νὰ κτισθεῖ μιὰ οἰκοδομὴ χρειάζονται μελέτες, σχέδια καὶ τεχνικοί, κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ὁ Θεός μελετᾷ, σχεδιάζει καὶ οἰκοδομεῖ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιπλέον, σάν θεῖο οἰκοδόμημα οἱ χριστιανοί, ὀφείλουν νὰ εἶναι ἐνωμένοι ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλο σ' ἓνα σῶμα, σέ μιὰ πνευματικὴ οἰκοδομὴ (ἅγιος Νικόδημος).

Συνεργάτες τοῦ Θεοῦ

Στὸ ἔργο αὐτὸ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀνθρώπου συνεισφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους οἱ πνευματικοὶ ποιμένες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ταχθεῖ σ' αὐτὸ τὸ διακόνημα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιπλέον, συμμετέχουν καὶ συνεργάζονται οἱ ἴδιοι οἱ πιστοὶ σέ μιὰ πνευματικὴ σύμπραξη μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι μαζί εἴμαστε, ὅπως λέει ὁ ἅγ. Παῦλος, «Θεοῦ συνεργοί» στὴν ἴδια μας τὴ σωτηρία καὶ τὸν ἁγιασμό μας (Α΄ Κορ. 3,9).

Γιὰ τὸν λόγον αὐτὸ δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ περιφρονεῖ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, γιατί στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ εἴμαστε ὅλοι χρήσιμοι καὶ ἀπαραίτητοι γιὰ τὸν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 9–17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οὔτινές ἐστε ὑμεῖς.

σκοπὸ αὐτό. Ἄλλῃ οὕτε νὰ περνηφανεύομαστε γιὰ τὴν ἐνδεχόμενη ἀξία μας καὶ τὰ τυχόν κατορθώματά μας, διότι χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἡ ὀποιαδήποτε συνεργασία μας στό πνευματικὸ ἔργο παραμένει χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Θεοῦ γεωργοί

Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ καλλιεργοῦνται οἱ ψυχές μας μέσα στό ἔλεος καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ καὶ γινόμεστε καὶ μεῖς γεωργοί τοῦ ἴδιου μας τοῦ πνευματικοῦ κόσμου μέ τὴ βοήθεια πάντοτε τοῦ μεγάλου γεωργοῦ τῶν ψυχῶν μας, τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε δηλαδή, κατὰ τὴ φράση τοῦ Ἀποστόλου, «Θεοῦ γεώργιον» (Α΄ Κορ. 3,9). Στὸ σημεῖο αὐτὸ παρατηρεῖ ὁ ἅγ. Νικόδημος ὅτι ἐπειδὴ μοιάζουμε μέ καλλιεργημένο πνευματικὸ χωράφι, ὀφείλομε νὰ τὸ ἔχουμε περιφραγμένο μέ τὸν φραγμὸ τῆς ὁμόνοιας καὶ τῆς εἰρήνης γιὰ νὰ μὴν ξεφεύγουμε ἀπὸ τὰ πνευματικὰ μας ὅρια.

Ὁ Χριστὸς τὸ θεμέλιο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐπαινετοὶ πνευματικοὶ χαρακτηρισμοὶ ποῦ ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς προσδίδει διατηροῦν τὴν ἀξία καὶ τὴν ἐνεργητικότητά τους στὴν καλλιέργεια τῆς χριστιανικῆς μας ἀγωγῆς, ὅταν στηρίζονται στό μοναδικὸ θεμέλιο ποῦ εἶναι τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ὅ,τι κτίσουμε, ὅ,τι καλλιεργήσουμε, ὅ,τι προσφέρουμε, πρέπει νὰ γίνεται μέ ἀθηντικότητα καὶ προσήλωση στό φρόνημα τοῦ Χριστοῦ. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ βάλει ἄλλο θεμέλιο ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ποῦ ὑπάρχει καὶ ποῦ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τονίζει μέ ἔμφαση ὁ θεῖος Παῦλος. Καὶ ἔρχεται νὰ συμπληρώσει ὁ ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης ὅτι ὁ Χριστὸς «θεμέλιον ἡμῖν γίνεται πρό τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμεῖς εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ, καί σεῖς εἴσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ. Κατά τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ πού μου ἐδόθηκε, σάν σοφός ἀρχιτέκτων ἐγὼ ἔβαλα θεμέλιον, ἄλλος δέ κτίζει τὴν οἰκοδομὴν. Ὁ καθένας ἄς προσέχη μὲ ποιόν τρόπον οἰκοδομεῖ. Ἄλλο θεμέλιον κανεῖς δέν μπορεῖ νά βάλῃ παρά ἐκεῖνο πού ἔχει τεθῆ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐάν κανεῖς κτίζῃ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον αὐτὸ χρυσάφι, ἀσῆμι, πολυτίμους λίθους, ξύλα, χορτάρια, καλάμια, τοῦ καθενός τὸ ἔργον θὰ γίνῃ φανερόν· ἡ ἡμέρα θὰ τὸ φανερώσῃ, διότι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἀποκαλύπτεται μὲ φωτιά καὶ ἡ φωτιά θὰ δοκιμάσῃ τί εἶδους ἔργον ἔκανε ὁ καθένας. Ἐάν τὸ ἔργον πού ἔκτισε ἕνας μείνῃ, αὐτὸς θὰ ἀνταμειφθῇ. Ἐάν κάποιου τὸ ἔργον καῖ, θὰ ὑποσιτῇ ζημίαν, ὁ ἴδιος ὁμως θὰ σωθῇ, ἀλλὰ κατὰ τέτοιον τρόπον ὅπως σώζεται κανεῖς ἀπὸ πυρκαϊάν. Δέν ξέρετε ὅτι εἴσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἐάν καταστρέφῃ κανεῖς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, θὰ τὸν καταστρέψῃ ὁ Θεός, διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς εἴσθε σεῖς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δηλ. θεμελιώνει μὲ τὴ θεανθρώπινη φύση Του τὴν αἰωνιότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ «πνευματικά ὑλικά» γιὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς πίστεως

Ἐάν ἔχουμε ἀληθινὴ ἀγάπην, τότε αὐτὴ εἶναι χρυσὸς πού ξεπληρώνει πολλὰς ἁμαρτίες καὶ παράλληλα μᾶς στολίζει μὲ ἀνεξίτηλα στολίδια γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐάν εἶναι ἐπιφανειακοὶ καὶ πρόσκαιροὶ ἐνθουσιασμοὶ ἢ τὸ χειρότερο ἔργα ἁμαρτωλῶν, τότε δέν θὰ ἀντέξουν στὴ δοκιμασία καὶ θὰ καοῦν σάν τὰ χόρτα τοῦ ἀγροῦ (Α΄ Κορ. 3,12). Ἐτσι κι ἐμεῖς, ὅσοι δέν προσέξουμε τὴ σωτηρία μας, ὄχι μόνο θὰ κριθοῦμε γιὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ καὶ θὰ παραμείνουμε ζωντανοὶ γιὰ νά ὑποστοῦμε τὸ πῦρ πού θὰ κατακαίει τὴν ὑπαρξὴ μας αἰώνια.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ ἱερός Φῶτιος ἐρμηνεύοντας τὴν ἀποστολικὴν φράση «αὐτὸς δέ σωθήσεται, οὕτως δέ ὡς διὰ πυρός» (στ. 15) ἐπισημαίνει ὅτι γιὰ νά μὴ νομίσουμε ὅτι ἡ τιμωρία θὰ διαρκέσει μέχρι νά καοῦν τὰ ἁμαρτωλῶν ἔργα ἔβαλλε καὶ τὴ φράση «σωθήσεται», γιὰ νά μᾶς διδάξῃ ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς δέν θὰ ἀφανισθεῖ, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ζωντανὸς γιὰ νά ὑφίσταται τὴν τιμωρία του συνεχῶς «κατακαϊόμενος καὶ μὴ ἀναλισκόμενος». Θὰ εἶναι «ἄηλος ἢ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν κόλλασιν», συμπληρώνει ὁ Μέγας Βασίλειος. Ὅποιος ἀπὸ ἐμᾶς φθείρει τὸ ναὸν τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ μας, θὰ φθείρεται αἰώνια. Ὁ Θεὸς νὰ δώσει ὥστε αὐτὸ νά μὴ συμβεῖ, ἀλλὰ τὸ ἔργο μας νά ἀντέξῃ καὶ νά λάβουμε τὸν μισθὸ τοῦ πιστοῦ καὶ φρόνιμου οἰκονόμου. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

9 Αυγούστου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μαθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ιδ΄ 22-34.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Αὐγούστου, Ι΄ Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ιζ΄ 14-23.

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΑ

Παντελεήμονος Κ. Καρανικόλα (†), Μητροπολίτου Κορίνθου

Πολυτελής ἔκδοση, σχῆμα 20x26, σελ. 444.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσε καί κυκλοφορεῖ σέ καλαίσθητο πολυτελή τόμο ἐμπλουτισμένο μέ πολλές τετράχρωμες εἰκόνες τό ἀνωτέρω ἔργο, τό ὁποῖο, ὅπως γράφει καί στόν πρόλογο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, κύκνειον ἄσμα τοῦ ἀνωτέρω λογιωτάτου Μητροπολίτου ἀποτελεῖ τό παρόν πόνημα ὑπό τόν τίτλον «**Θεομητορικά προσωνύμια**», τό ὁποῖον ὁ ἴδιος μᾶς παρέδωσεν πρός ἔκδοσιν ὑπό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὀλίγους μήνας πρό τῆς ἐκδημίας του. Ἀφορμή διά τήν συγγραφήν αὐτήν ἀπετέλεσεν ὁ ἐορτασμός τοῦ Ἰωβηλαίου ἔτους 2000 ἀπό τήν Γέννησιν τοῦ Θεανθρώπου Υἱοῦ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, εἰς τήν ὁποίαν ὑπερπανευλαβῶς ἀφιερώνει καί τόν Τόμον. Τό περιεχόμενόν του ὑποδηλώνεται ἀπό τόν ἀρχικόν ὑπότιτλον τῶν χειρογράφων, ἧτοι ἀποτελεῖ συστηματική κατα-

γραφή τῶν «ὀνομάτων, προσωνυμίων, προσαγορευμάτων, ἐπωνύμων, προσήρσεων, ἀλληγοριῶν, ὀνοματοδοτημάτων, ὀνοματεπωνυμιῶν, ὀνοματοσυνθέσεων, παρεπωνυμιῶν, παρονομασιῶν, ἐκφράσεων, ἐξονομασιῶν καί ἐπονομασιῶν διά τήν Θεοτόκον Μαρίαν, τήν ὑπερπανευλογημένη Παναγία μας». Ἀπάσας τάς δυσεξαριθμητούς προσωνυμίας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ παρόντος τόμου, ὁ συγγραφέας τάς ἀθροίζει εἰς τόν ἐκπληκτικόν ἀριθμόν τῶν 23.564 συνολικῶς.

Εἶναι ἐνδεικτικόν ὅτι αἱ Θεομητορικά καί αὐται προσωνυμίας προέρχονται εἴτε ἐκ τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἴτε ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καί Πατέρων τῆς Ἀνατολῆς. Αὐταί ἀποτελοῦν ἐκφράσεις μεγίστης τιμῆς καί δοξολογίας τοῦ ὀνόματος τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία εἶναι συννεφασμένη μέ τόν Υἱόν της.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm